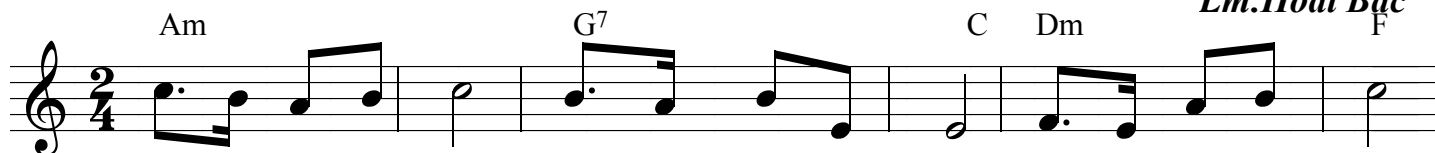

NIỀM RIÊNG

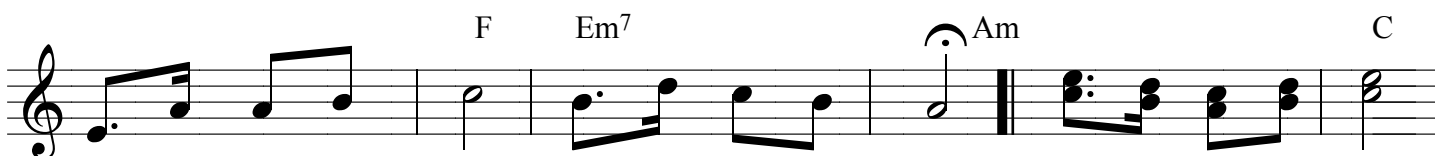
Lm. Hoài Bắc

1.Đến bao giờ mới dứt, những niềm riêng ngậm ngùi. Bao giờ thôi thôn thức,
2.Đầy cuộc đời tôi đầy đang trĩu gánh nặng nề. Tâm hồn tôi đầy rẫy,

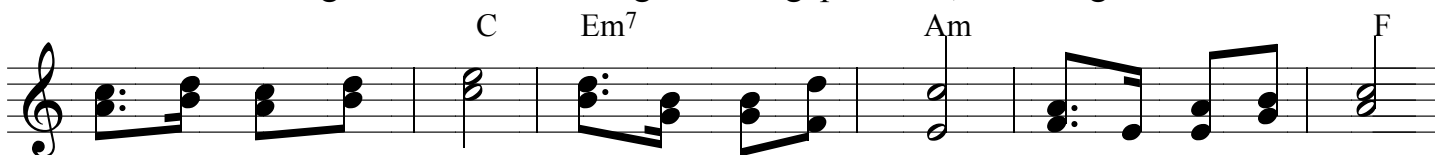
trái tim đau khôn nguôi Đến bao giờ thanh thản, tôi ngồi lại bên Người,
những vết tích đau thương. Quá khứ đời rong ruổi những dập bầm nát tan.

Thả lo âu bận vương, theo gió bay về trời. ĐK:Tôi đi tìm tôi mãi,
Nhìn tương lai xa tít. đã khiến tôi nhục bực.

trên dặm trường xa xôi. Bao giờ tôi gặp lại, bao giờ tôi là tôi?

Thì thôi đời đã thế, xin về lại bên Người. Tôi là tôi thế đấy,

Người nhận không, Người ơi? 3.Và này tôi hiện tại, bao lở dở lung

chùng. Tôi đi tìm tôi mãi, vẫn cứ là người dung.